

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/17/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5825202217
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrej Kekely
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:5825202217.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Andreja Kekelyho a členiek senátu JUDr. Jany Urbanovej a JUDr. Mgr. Michaely Priesolovej, v spore navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpenej Mgr. Ľudmilou Vorčákovou, advokátkou so sídlom Nábřežie 1226, 029 01 Námestovo, IČO: 42 063 728, proti odporcovi: D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., zastúpenému JUDr. Martou Bojo Vevurkovou, advokátkou so sídlom Mieru 312/13, 029 01 Námestovo, IČO: 42 217 075, o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo č. k. 19C/86/2025-52 zo dňa 12. novembra 2025, takto

rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Námestovo č. k. 19C/86/2025-52 zo dňa 12. novembra 2025 mení tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá.

II. Odporcovi náhradu trov konania na súde prvej inštancie nepriznáva.

III. Odporcovi proti navrhovateľke priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Námestovo (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením uložil odporcovi povinnosť, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov nepribližoval k navrhovateľke s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom konaní, v trestnom konaní a v priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch (výrok I.) a povinnosť, aby navrhovateľku nekontaktoval písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami (výrok II.). Zároveň poučil odporcu, že môže podať na miestne príslušnom súde (Okresný súd Námestovo) ako žalobca voči navrhovateľke ako žalovanej žalobu, ktorou sa bude domáhať nároku na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom tohto neodkladného opatrenia. Ak takáto žaloba nebude z jeho strany podaná, alebo ak bude takáto žaloba odmietnutá alebo zamietnutá, alebo ak bude konanie o takejto žalobe vo veci samej zastavené, neodkladné opatrenie v rozsahu, v akom bolo nariadené, bude naďalej trvať (výrok III.). Navrhovateľke napokon proti odporcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok IV.).

2. Na odôvodnenie uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka sa po doplnení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu prvej inštancie dňa 08.09.2025, aby bola odporcovi uložená vyššie uvedená povinnosť. Návrh odôvodnila tým, že jej spolužitie s odporcom v rodinnom dome v C. F. XXX bolo pomerne komplikované približne od roku 2015. Nezhody kvôli jeho alkoholizmu vyústili do toho, že sa v roku 2021 od neho odsťahovala ku svojej matke do G. H. F. XXX. V tom čase podala návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom I., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, o ktorom súd rozhodol tak, že tieto maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcovi uložil povinnosť prispievať na

ich výživu po 100,- eur mesačne. Po pol roku sa vrátila s deťmi k odporcovi do C.. Rodinný dom v C. F. XXX je vo výlučnom vlastníctve matky odporcu I. E.. Niekedy v júli 2025 prišiel odporca za ňou s tým, že ide zjesť tabletky, ktoré jej ukázal, mal ich nasypané v šálke a prikázal jej, aby o tom deťom nehovorila. Potom odišiel, schovával sa okolo domu, videla ho, ako sa schováva v drevárni. Zavolala políciu a spolu s policajťmi hľadali odporcu cca hodinu a pol po tráve a v daždi. Odporca sa potom ukázal sám, lebo mu policajti volali, no on im nedvíhal. Jeho reakcia bola taká, že sa šiel iba prejsť. Odporcu zobrala rýchla záchraná služba na psychiatriu do Dolného Kubína, odkiaľ sa na druhý deň vrátil, lebo podpísal reverz. Takmer denne požíva odporca alkoholické nápoje. Keď prišiel z práce, tak si vždy vypil a potom bol na ňu a na jej dvoch synov z jej predchádzajúceho vzťahu, ktorí s nimi bývali, agresívny. Cez posledné letné prázdniny bol práceneschopný, a tak ju v domácnosti neustále sledoval, upodozrieval ju, že si s niekým píše a začal žiarliť. Toto všetko vyústilo do toho, že niekedy koncom augusta 2025 chcel do nej hodiť sklenený pohár, ale nakoniec ho hodil na sporák, v dôsledku čoho praskla keramická doska. Celý tento incident videl ich syn I., ktorý sedel vedľa v obývačke, ktorá je prepojená s kuchyňou, kde sa s odporcom vtedy nachádzali. Spolužitie s ním bolo už neznesiteľné. Bol agresívny a pil, a preto sa v auguste 2025 spolu s deťmi z rodinného domu v C. F. XXX odsťahovala, a to za asistencie polície. Dňa 29.08.2025 odporca vyhádza nábytok z okna rodinného domu. Nábytok patril jej mladšiemu synovi z predchádzajúceho vzťahu. Aktuálne spolu s deťmi býva v 3-izbovom prenajatom byte v K.. Po tom, ako sa odsťahovala, odporca jej poslal MMS-kou fotografie vyhádzaného nábytku, neporiadku v izbe a nôž spolu s nejakou kvapalinou. Dňa 06.09.2025 sa stretla s odporcom a ich spoločnými deťmi I. a J. v cukrárni v K. a potom boli aj v E.. Celý ten čas riešil iba ich osobné vzťahy, a to priamo pred deťmi a psychicky na ňu naliehal. Nakoniec bola nútená zavolať svojho dospelého syna z predchádzajúceho vzťahu, aby ich prišiel vyzdvihnúť. Na základe tejto udalosti podala na odporcu trestné oznámenie. Odkedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti, tak jej odporca neprispieva na výživu detí. Z toho dôvodu v septembri 2025 podala návrh na výkon exekúcie. Keď odporca uvedený návrh prevzal od exekútora, tak jej telefonoval a kričal, aby do rána skapala. Vtedy si zablokovala telefonáty a SMS od odporcu. Ešte v čase, keď spolu bývali a boli nejaké hádky o výživné, tak sa vyjadril takým spôsobom, že ak ho udá, že neplatí, tak že ju vyhodí z domu a zabije. Navrhovateľka ďalej uviedla, že je onkologickým pacientom, lieči sa ambulantne. Zdravotné problémy sa u nej prejavili v roku 2024, odkedy je uznaná ako invalidná. Aj napriek tomu sa zamestnala na skrátenej pracovný úväzok v COOP Jednota v A.. V čase, keď bola hospitalizovaná (v roku 2024), jej odporca pod vplyvom alkoholu vykrikoval, že ju ani nepochová. Takéto jeho vyjadrovanie a správanie sa neprispieva k jej celkovému psychickému a fyzickému zdraviu, spôsobuje jej to ťažkú traumu. Ani v čase, keď musela psychicky spracovať zistenú diagnózu, jej nebol žiadnou oporou. Práve naopak, aj v tom čase musela znášať jeho psychické a fyzické útoky voči jej osobe. Keďže bol viackrát priestupkovo riešený vo vzťahu k nej, obáva sa fyzického kontaktu z jeho strany. V minulosti došlo aj k fyzickému násiliu odporcu voči nej, keď ju hodil o vaňu, dal jej facky, pričom ju pred ním bránil jej syn L.. Nedisponuje všetkými potvrdeniami o podaných trestných oznámení voči nemu. Bolo ich však viacero. Má vedomosť o tom, že podal na Okresný súd Námestovo návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k ich maloletým deťom. Aj z tohto dôvodu sa obáva, že odporca sa ju bude snažiť vyhľadávať alebo iným spôsobom kontaktovať. Preto má odôvodnený strach, že jeho psychické a fyzické útoky voči jej osobe môžu pokračovať. Na základe vyššie uvedených skutočností preto navrhovateľka navrhla vydať neodkladné opatrenie, ktorého účelom mala byť eliminácia kontaktu medzi ňou a odporcom z dôvodu jej ochrany. Mala za to, že existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozená jej telesná a duševná integrita a osobná sloboda alebo bezpečnosť. Tiež mala za to, že konanie a správanie sa odporcu v jej bezprostrednej blízkosti ohrozuje jej telesnú integritu.

3. Na podklade navrhovateľkou predložených a označených dôkazov súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka a odporca sú partnermi, pričom z ich partnerského vzťahu sa narodili dve deti, a to maloletý I. E., nar. XX.XX.XXXX a maloletá J. E., nar. XX.XX.XXXX. Navrhovateľka a odporca spolu s ich maloletými deťmi žili v spoločnej domácnosti na adrese C. F. XXX. Z tejto ich spoločnej domácnosti sa navrhovateľka spolu s maloletými deťmi odsťahovala už v minulosti v roku 2021 na dobu zhruba pol roka, a to pre nehody s druhou stranou v dôsledku jeho alkoholizmu. V tom čase rozsudkom Okresného súdu Námestovo č. k. 13P/45/2021-23 zo dňa 10.12.2021 boli na návrh navrhovateľky, ako matky, maloleté deti I. a J. zverené do jej osobnej starostlivosti s tým, že bolo určené, že obaja rodičia sú oprávnení maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a odporcovi, ako otcovi, bolo zároveň uložené platiť na výživu týchto detí na každé z nich po 100,- eur mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred

k rukám matky počnúc dňom právoplatnosti uvedeného rozsudku. Styk otca s maloletými deťmi nebol upravený. Navrhovateľka sa spolu s maloletými deťmi I. a J. opätovne odsťahovala zo spoločnej domácnosti z adresy C. F. XXX v auguste 2025, a to opäť z dôvodu neznesiteľného spolužitia s druhou stranou pre jeho alkoholizmus a agresivitu. Odvtedy partneri žijú oddelene. Dňa 17.09.2025 podal odporca, ako otec, na Okresný súd Námestovo návrh na zmenu úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom I. a J., o ktorom konanie sa vedie pod spis. zn. 7P/99/2025. O tomto návrhu nebolo doposiaľ rozhodnuté. Okresný súd Námestovo uznesením č. k. 7P/99/2025-103 zo dňa 16.10.2025 zamietol návrh odporcu, ako otca, na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý bol podaný súčasne s návrhom vo veci samej. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa otec domáhal predbežného zverenia maloletých detí I. a J. do jeho osobnej starostlivosti. Otec voči uzneseniu nepodal odvolanie. Z odôvodnenia uvedeného uznesenia o. i. vyplýva, že vzťahy medzi rodičmi sú napäté a konfliktné, pričom zo strany otca nebolo nijako osvedčené, že by bol potrebný zásah súdu v podobe ním navrhovaného neodkladného opatrenia, keďže aj zo správy kolízneho opatrovníka bolo zistené, že u matky majú maloleté deti vytvorené vhodné prostredie. Ďalej súd prvej inštancie zistil, že navrhovateľka podala už v minulosti dňa 11.06.2024 na príslušné okresné riaditeľstvo PZ vysvetlenie k priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Dňa 06.09.2025 podala na príslušné okresné riaditeľstvo PZ oznámenie na odporcu vo veci narušenia občianskeho spolunažívania.

V tomto oznámení uviedla, že počas ich spoločného stretnutia s odporcom s deťmi v uvedený deň v cukrárni M. a potom v E. v K. na ňu robil odporca psychický nátlak a okrem toho jej často volá, píše správy, vymýšľa si na ňu a očierňuje ju, čo trvá zhruba posledné dva týždne. Preto si odporcu zablokovala v telefóne.

4. Súd prvej inštancie ďalej citujúc ust. 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a 2 písm. g) a h), § 326 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) uviedol,

že nevyhnutným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba bezodkladne upraviť pomery medzi stranami alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Už aj zo samotného terminologického výkladu názvu tohto procesného inštitútu vyplýva zásada jeho „neodkladnosti“. Vzhľadom na závažnosť právnych následkov, ktoré zákon s jeho nariadením spája a skutočnosť, že podstatným spôsobom zasahuje do práv druhého subjektu

a obmedzuje ho, a to bez existencie samotného meritórneho rozhodnutia súdu, je nevyhnutné, aby súdy vždy zodpovedne a s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu zvažovali relevantnosť a nevyhnutnosť takéhoto zásahu. Nariadenie neodkladného opatrenia bude preto namieste len v prípadoch, kedy existujú konkrétne okolnosti preukazujúce neodkladnosť takejto úpravy pomerov strán, najmä vzhľadom na preukázanie nebezpečenstva reálnej

a bezprostredne hroziacej ujmy. Odôvodnenosť tejto neodkladnosti pritom nie je vecou klasického dokazovania, ale vecnej argumentácie navrhovateľa, keďže dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu len osvedčovania. Navrhovateľ preto musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností (v spojení s predloženými listinnými dôkazmi) presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický.

5. V posudzovanom prípade sa navrhovateľka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) a g) CSP, ktorým by súd uložil povinnosť odporcovi nepribližovať sa na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov k nej a zároveň ju nekontaktovať (písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami). Účelom tohto typu neodkladného opatrenia je eliminovať osobný kontakt medzi osobou, u ktorej existuje obava z ohrozenia jej života, telesnej alebo duševnej integrity, osobnej slobody alebo bezpečnosti, s osobou, zo správania ktorej existuje dôvodné podozrenie z takejto hrozby. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľka svojimi skutkovými tvrdeniami obsiahnutými v návrhu v spojitosti s pripojenými listinnými dôkazmi osvedčila nevyhnutnosť (potrebnosť) dočasnej úpravy pomerov strán navrhnutým spôsobom. Bolo zistené, že vzťahy medzi stranami sú dlhodobé napäté z dôvodu agresívneho správania sa druhej strany

pod vplyvom alkoholu. V dôsledku zhoršenia týchto vzťahov navrhovateľka v auguste 2025 opätovne (prvýkrát to bolo v roku 2021) aj s maloletými deťmi I. a J. opustila spoločnú domácnosť, ktorú strany viedli na adrese C. F. XXX a odvtedy žijú oddelene. Dňa 06.09.2025 navrhovateľka podala na odporcu na príslušné okresné riaditeľstvo PZ oznámenie o spáchaní priestupku vo veci narušenia občianskeho spolunažívania podľa ust. § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. V uvedený deň mal totižto odporca na navrhovateľku pri ich spoločnom stretnutí s maloletými deťmi v cukrárni M. a potom v E. v K. vyvíjať psychický nátlak. Z uvedeného oznámenia zároveň vyplynulo, že navrhovateľku kontaktuje volaniami a SMS správami, v rámci ktorých ju očierňuje. Keďže aj v minulosti sa podľa tvrdení navrhovateľky voči jej osobe opakovane dopustil psychického a aj fyzického násillia, navrhovateľka má z neho strach. O to viac,

že navrhovateľka voči nemu v septembri 2025 podala návrh na vykonanie exekúcie pre neplatenie výživného na maloleté deti, pričom už v minulosti sa jej mal odporca vyhrázať, že ak takýto návrh podá, zabije ju. Takéto správanie odporcu je spôsobilé vzbudiť v navrhovateľke odôvodnené obavy o jej život a zdravie. Preto navrhovateľka dostatočne osvedčila, že jej telesná a duševná integrita by mohla byť v dôsledku násilného správania sa odporcu ohrozená a v nadväznosti na to súd prvej inštancie v plnom rozsahu vyhovel návrhu navrhovateľky. Z doterajšieho správania odporcu, ktoré navrhovateľka podrobne opísala v návrhu, totižto možno dôvodne predpokladať, že by sa mohol odporca chcieť k navrhovateľke priblížiť, alebo ju aspoň kontaktovať nejakým z vyššie uvedených spôsobov. Zároveň nariadeným neodkladným opatrením bude navrhovateľke, ako chránenej osobe, poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Čo sa týka uloženého zákazu nepribližovania sa, v tomto smere oproti zneniu petitu návrhu navrhovateľky súd prvej inštancie „poopravil“ uložený zákaz s výnimkou úkonov tak, ako to uviedol vo výroku I. uznesenia.

6. Napokon súd prvej inštancie uviedol, že vzhľadom na záver, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť úpravu pomerov medzi stranami rovnocennú s trvalou úpravou, neuložil navrhovateľke žiadnu povinnosť podať v určenej lehote žalobu vo veci samej podľa ust. § 336 ods. 1 CSP. Postupoval ďalej podľa ust. § 337 ods. 1 CSP tak, že odporcu poučil o tom, že môže ako žalobca podať proti navrhovateľke ako žalovanej žalobu, uvedenú vo výroku III. uznesenia a zároveň odporcu poučil aj o právnych následkoch nepodania takejto žaloby (výrok III. uznesenia).

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal navrhovateľke, ktorá mala vo veci plný úspech (keďže na základe jej návrhu bolo nariadené neodkladné opatrenie), proti odporcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil, resp. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. V odvolaní odporca namietal, že napadnuté uznesenie je nezákonné, neprimerané a vydané v rozpore so zákonom aj ustálenou rozhodovacou praxou. Mal za to, že uznesenie súdu prvej inštancie je neprimerané, súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie vychádzal z tvrdení navrhovateľky, ktoré neboli preukázané, ani náležite osvedčené. Tieto tvrdenia nemožno považovať za také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali záver o existencii aktuálnej, bezprostrednej a dôvodnej obavy navrhovateľky o svoj život a zdravie, čo je základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Listinné dôkazy, na ktoré sa súd prvej inštancie odvolal (dokumenty z roku 2024 a oznámenie zo dňa 06.09.2025), nijako nepreukázali aktuálne násilie z jeho strany, pretrvávajúcu hrozbu a bezprostredné nebezpečenstvo. Súd prvej inštancie svoje skutkové závery neodvodil zo žiadnych objektívnych zistení, ale výlučne z jednostrannej výpovede navrhovateľky, voči ktorej nebol schopný zaujať stanovisko, keďže mu súd prvej inštancie neumožnil sa k predloženým listinným dôkazom vyjadriť. Bola mu tak odňatá možnosť konať pred súdom, keď mu nebolo umožnené vyjadriť sa k tvrdeniam a dôkazom navrhovateľky, hoci z okolností prípadu nevyplývala potreba rozhodnúť bezodkladne takým spôsobom, ktorý by znemožnil jeho procesnú obranu. Nešlo o situáciu bezprostredného ohrozenia - navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť dňa 29.08.2025 a odvtedy sa strany nestýkajú. Tým pominula aj akákoľvek aktuálna hrozba. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s proporcionalitou zásahu do jeho základných práv, najmä do práva na súkromie a rodinný život, rodičovských práv a povinností a práva na komunikáciu v záležitostiach maloletých detí. Toho času s ním navrhovateľka komunikuje tak, že vstupuje do jeho telefonickej komunikácie s maloletými deťmi. Tento postup predstavuje porušenie princípu kontradiktórnosti, rovnosti zbraní a práva na efektívnu obranu. Ani z tvrdení navrhovateľky, ani z predložených listín nevyplývalo, že by z jeho strany dochádzalo k akémukoľvek aktuálnemu násiliu alebo vyhrážkam, ktoré by odôvodňovali potrebu okamžitého a takto rozsiahleho zásahu. Ak mal súd prvej inštancie za to, že aj nejaká hrozba bola z jeho strany, tá pominula tým že navrhovateľka od 29.08.2025 s ním nežije, odovzdávanie detí prebieha osobne a navrhovateľka nežiada v konaní vedenom na Okresnom súde Námestove pod spis. zn. 7P/99/2025 obmedzenie jeho rodičovských práv. Tieto skutočnosti sami osebe vylučujú existenciu bezprostredného ohrozenia. Nariadené neodkladné opatrenie tak odporca považoval za v rozpore s princípom minimalizácie zásahov a so zásadou proporcionality. Zákaz jeho kontaktu s navrhovateľkou je absolútny, hoci strany musia komunikovať ohľadom maloletých detí. V praxi ide o zásah, ktorý znemožňuje výkon rodičovských práv, a teda prekračuje nevyhnutnú mieru ochrany navrhovateľky. Neexistuje žiadna aktuálna situácia, že by sa k navrhovateľke približoval alebo jej bránil v pokojnom živote. Ďalej odporca uviedol, že nepopiera existencie sporov či hádok v minulosti, ale tie nepostačujú na takto rozsiahle obmedzenia.

Pokiaľ súd prvej inštancie konštatoval, že nariadením neodkladného opatrenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov, toto tvrdenie nijako neodôvodnil, nevyplýva z obsahu návrhu ani z povahy vzťahu strán, pričom navrhovateľka sa nedomáha konečnej úpravy pomerov, ale iba zákazu kontaktu, pričom súd prvej inštancie nezistil, či navrhovateľka vôbec mieni podať žalobu vo veci samej, a tú navrhol podať jemu. Odporca mal za to, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 336 ods. 1 nasl. CSP a odňal mu tak garanciu dočasnosti neodkladného opatrenia. Takto nariadené opatrenie stráca povahu dočasného inštitútu, čo je nezlučiteľné so zákonom. K skutkovým tvrdeniam navrhovateľky odporca uviedol, že alkohol nepožíva pravidelne a tvrdý alkohol nepije vôbec, čo preukazuje aj tým, že pracuje ako obrábač kovov a denne dochádza do práce motorovým vozidlom z C. do K.. Navrhovateľke telefonicky volal po jej odchode zo spoločnej domácnosti najmä z dôvodu snahy kontaktovať maloleté deti, s ktorými sa stretol po ich odchode zo spoločnej domácnosti dňa 29.08.2025 až dňa 06.09.2025, a to na pár hodín a potom až dňa 17.10.2025 po uskutočnení informatívneho stretnutia dňa 14.10.2025 vo veci jeho návrhu na úpravu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Námestovo pod spis. zn. 7P/99/2025, kde sa s navrhovateľkou dohodli na úprave jeho stretávania s maloletými deťmi. Podľa lekárskej správy z psychiatrického vyšetrenia zo dňa 23.06.2025 netrpí samovražednými sklonsmi.

10. Odporca mal tak za to, že nebolo osvedčené jeho správanie, ktoré mohlo vyvolať u navrhovateľky pretrvávajúcu dôvodnú obavu o jej život a zdravie, dokonca navrhovateľka odišla zo spoločnej domácnosti ešte pred tým, ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podala, a teda pominula akákoľvek hrozba, ak ju aj súd prvej inštancie mal z listinných dôkazov preukázanú. Navrhovateľka ani v konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom nežiadala súd o obmedzenie jeho rodičovských práv a jej tvrdenia sú len z dôvodu, že si našla novú známosť, z čoho vznikli ich domácnosti hádky. Nie je mu ani zrejmé, na podklade čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že by mal byť aktuálne voči navrhovateľke dôvodne podozrivý z násillia a čím ohrozuje jej telesnú a duševnú integritu, a teda na základe čoho vyhodnotil jej aktuálnu obavu z pokračovania jeho agresívneho konania voči nej za reálnu a dôvodnú. Napokon odporca namietal, že sa jedná o sporové konanie, pričom navrhovateľka podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a neuviedla základnú náležitosť, a to dĺžku trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

11. Vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľka považovala napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie za vecne správne, pričom súd prvej inštancie podľa nej dospel k tomuto rozhodnutiu na základe správnych skutkových zistení a správneho právneho posúdenia veci. Považovala tak odvolanie odporcu za nedôvodné a navrhla napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Mala za to, že na základe svojich tvrdení a pripojenými listinnými dôkazmi osvedčila nevyhnutnosť úpravy pomerov medzi stranami. Preukázala dlhodobu napätú vzťahy medzi nimi z dôvodu agresívneho správania odporcu pod vplyvom alkoholu, o čom svedčia fotografie, ktoré odporca osobne poslal navrhovateľke formou MMS, ktoré boli prílohou návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odporca uvedené potvrdil na pojednávaní vedenom na Okresnom súde Námestovo dňa 26.11.2025 (vo veci vedenej pod spis. zn. 7P/99/2025), kedy na otázku súdu uviedol, že fotky jej skutočne poslal dňa 29.08.2025 on. Poslal jej ich preto, lebo tento nábytok vyhodil z domu on, pretože matrac bol pomočený jej staršími synmi a chcel týmito fotkami poukázať na to, aký neporiadok za sebou nechali. Fotografiu, na ktorej je nôž a bandaska jej poslal „omylom“. Ďalej navrhovateľka uviedla, že opustila spoločnú domácnosť spolu s maloletými deťmi dňa 29.08.2025 za asistencie polície, a to z dôvodu, že bola bezprostredne ohrozovaná zo strany odporcu. Je pochopiteľné, že pociťovala dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a uvedené aj naďalej pretrváva. Zaslanú fotku s nožom a neznámou kvapalinou totiž doteraz považuje za vyhrážku zo strany odporcu. Hrozba zo strany odporcu voči nej pretrváva naďalej. Odporca ju neustále a neprimeraným spôsobom kontaktuje aj prostredníctvom mobilného telefónu, vypisuje jej SMS, volá, aj v čase nočného klúdu. Dôkazom toho sú textové správy zo dňa 13.12.2025, čím jej odporca bráni v pokojnom živote. Obsah uvedených správ je mimoriadne vulgárny: „Budeš mať viac času pre B.. Mama ty si to riadne posrala s ty B..“ (7:48 hod.) To akože písal maloletý syn I., keď bol pri odporcovi na víkend. Potom nasledovala ďalšia SMS s textom: „Ty si uvedomuješ čo robíš? I. mi všetko povedal odkedy si s nim bola? Ty! Zdochni čím skôr ty si len sviňa. Skap. Len N. nech ti príde na pohreb a tie tvoje sestry a mater deti tam nepustím zdochni. Rezejbala si rodinu pre frajera tak sihomaj B. fetaka čo ho rodina vyhnala. Tak si chýbal ako si mala pred tým. Ožran a teraz feťak a preto si ma volala sváko? Chýbal ti strikob? Čo ti robil dobre myslela si naň ho Taká je moja nenávisť k tebe ako som ťa miloval dal by som za teba život ale tebe ti nestačilo. N. ti dal určite viac keď si mu rozťahla nohy a povedala aký som kokot a potom ťa poslal do ppp Aj ja už mám priateľku neviem či náhradu za teba ale mám v posteli je dobrá je mladšia. Od teba. Má skvelú postavu nie je ako ty vypadne prasa a poznáš ju veľmi dobre aj ona teba. A ty si spomynaj na B. z C.

a tvojich strikov čo Ťa trkali možno sa ti ozve tvoja kamarátka ako nám to spolu ide povahu a super a pickub. Nie ako ty!“ (9:21 hod.) Ďalej navrhovateľka uviedla, že odporca nevie spracovať situáciu, že sa od neho odsťahovala. Odporca jej nepodal pomoc v ťažkej životnej situácii po zistení onkologickej choroby tak, ako by sa na životného partnera očakávalo. Práve naopak, vykrikoval jej nech skape, že ju ani nepochová aj pred maloletými deťmi. Takéto správanie sa odporcu neprosieva jej celkovému psychickému a fyzickému zdraviu a spôsobuje jej to ťažkú traumu. Otázkou pre odporcu zostáva to, aký vzor dáva svojim maloletým deťom, keď počúvajú urážky na svoju matku. O tom, že spolužitie s odporcom bolo aj v minulosti komplikované, svedčí aj fakt, že v roku 2021, kedy sa s deťmi od odporcu prvýkrát odsťahovala, hľadala aj ubytovanie v krízovom centre v O.. K odovzdávaniu detí navrhovateľka uviedla, že nie je pravdou,

že odovzdávanie detí prebieha osobne. Ona maloleté deti pripraví na stretnutie s otcom a z opatrnosti z diaľky sleduje ich prevzatie (vzdialenosť zodpovedá tým 5 metrom), z opatrnosti, aby ju niečím nepolial, nesotil alebo iným spôsobom fyzicky neublížil. Obáva sa fyzického kontaktu, pretože už v minulosti jej fyzicky ublížil a vie, že je toho schopný. Sám v odvolaní nepoprel existenciu sporov a hádok a rovnako nepoprel ani požívanie alkoholických nápojov. V čase ich spolužitia popíjal každý deň do 22:00 hod., pretože tvrdil, že ak by si vypil aj potom, tak by už na druhý deň nafúkal. Odporca pije aj tvrdý alkohol. Odvtedy ako opustila spoločnú domácnosť, odporca s ňou ani jedenkrát nekomunikoval ohľadom maloletých detí a ich potrieb. Pokiaľ má možnosť kontaktu s ňou, tak ten využije výlučne na jej obviňovanie, nadávky, urážky, len aby jej ublížil. Situáciu, ktorú opisovala v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, odporca potvrdil predložením lekárskej správy zo dňa 23.06.2025. Tento predložený dôkaz potvrdzuje nevyspytateľné správanie odporcu, ako aj požívanie alkoholických nápojov. V tom čase, keď bola privolaná rýchla zdravotná pomoc za prítomnosti polície pre podozrenie na sui tendencie, v dychu mu bola nameraná hodnota 1,2 promile. Bolo to ešte len o 08:03 hod. V konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom vedenom pod spis. zn. 7P/99/2025 nežiadala o obmedzenie rodičovských práv z dôvodu, že doteraz sa agresívne správal iba voči nej, hoci maloleté deti boli toho častými svedkami. V prípade, ak v čase určeného styku otca s maloletými deťmi dôjde v budúcnosti k situácii, že bude potvrdené jeho agresívne správanie aj voči maloletým deťom, resp. to, že v tom čase bude odporca pod vplyvom alkoholu takýto návrh s istotou podá. Napokon navrhovateľka uviedla, že nemá žiadnu novú známosť. Toto tvrdenie je výsledkom žiarlivosti odporcu. Hádky v domácnosti vznikali kvôli alkoholizmu odporcu, ako aj kvôli tomu, že nikdy nemal peniaze a nechcel prispievať na domácnosť. Navrhovateľka je momentálne zamestnaná na polovičný úväzok v COOP Jednota v K.. Stará sa

o domácnosť a dve maloleté deti. Nevyhnutne potrebuje pokojný život aj s ohľadom na jej zdravotný stav. 12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie odporcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný [§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) a m) CSP] a oprávneným subjektom (§ 359 CSP), preskúmal odvolaním odporcu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a viazaný odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 378 ods. 1 v spojení s § 329 ods. 1 CSP), konštatujúc dôvodnosť odvolania odporcu, uznesenie súdu prvej inštancie podľa ust. § 388 CSP zmenil tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

13. Odvolací súd vo všeobecnosti poukazuje na to, že neodkladné opatrenie je právnym inštitútom, účelom ktorého je rýchla úprava právnych vzťahov medzi stranami sporu alebo zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného alebo očakávaného súdneho rozhodnutia (pre účely rozhodnutia v danom prípade sa odvolací súd v ďalšom neodkladnom opatrení v tomto druhom prípade zaoberať nebude, keďže zjavne nešlo o tento prípad). Predpokladom pre vydanie neodkladného opatrenia je to, aby bolo navrhovateľom neodkladného opatrenia tvrdené a osvedčené, že tu existuje určité právo, resp. právny vzťah medzi stranami a že je potrebné, aby došlo k bezodkladnej úprave pomerov medzi stranami, ktorá môže byť dočasná, alebo aj trvalá. Podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia teda je, aby boli osvedčené základné skutočnosti umožňujúce súdu prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Ako vyplýva z účelu neodkladného opatrenia, súd pred jeho nariadením nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladného opatrenia nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní, ale podľa teórie civilného procesného práva má povahu osvedčovania (§ 326 ods. 1 CSP, viď osobitná časť dôvodovej správy k CSP). Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa totiž nemôžu uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv, ktoré majú byť predmetom nariadeného neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania teda znamená, že súd

na základe stranou produkovaných dôkazných prostriedkov (spravidla len na podklade listín) zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na vydanie neodkladného opatrenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné, aby mal súd osvedčené, t. j. mohol považovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu za nanajvyš pravdepodobné, všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré možno začať len na návrh, je povinnosťou strany v podanom návrhu produkovať dôkazné prostriedky (pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva - § 328 ods. 2 CSP) osvedčujúce aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o opodstatnenosti, legálnosti a primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia.

Pri neodkladnom opatrení je teda potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Nariadenie neodkladného opatrenia je podľa zákonných predpokladov prípustné a opodstatnené vtedy, ak: - sa osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi sporovými stranami, - tieto právne vzťahy vyžadujú neodkladnú úpravu, - v právnych vzťahoch medzi stranami sporu sa nevytvorí nenávratný stav, ak má mať podľa okolností prípadu neodkladné opatrenie dočasný charakter, - účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a - sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP, v súdenom prípade zjavne nešlo o zabezpečenie peňažnej pohľadávky navrhovateľky). Právna úprava neodkladných opatrení podľa CSP, na rozdiel od predošlej právnej úpravy (predbežných opatrení podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok), v prípade podania samostatného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez súčasného podania žaloby vo veci samej, dáva konajúcemu súdu nie obligatórnu povinnosť, ale vzhľadom ku konkrétnym okolnostiam daného prípadu iba fakultatívnu možnosť, uložiť navrhovateľovi neodkladného opatrenia povinnosť podať žalobu vo veci samej pod následkom zrušenia neodkladného opatrenia v prípade nepodania žaloby v súdom určenej lehote.

14. Pokiaľ ide o neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia v týchto prípadoch je osvedčenie takých skutočností, z ktorých možno vyvodiť záver o hroziacom konaní povinnej osoby (rozumej tým osoby, ktorej je neodkladným opatrením uložená nejaká povinnosť), ktoré môže ohroziť telesnú či duševnú integritu oprávnenej osoby (rozumej tým osoby na ochranu ktorej, je uložená povinnosť povinnej osobe).

15. Zároveň odvolací súd zdôrazňuje, že z hľadiska rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je relevantný (skutkový) stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Ust. § 329 ods. 2 CSP má osobitný význam pre odvolacie konanie. Pri preskúmaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je totižto aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Z uvedeného vyplýva, že je vylúčené, aby odvolací súd prihliadal a svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach, ktoré nastali až po vydaní napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na tieto skutočnosti odvolací súd prihliadať nemôže.

16. Napokon odvolací súd vo všeobecnosti dáva do pozornosti, že podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

17. Zaoberajúc sa odvolaním odporu proti uzneseniu súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru o jeho dôvodnosti, a síce, že navrhovateľka riadne neosvedčila predpoklady nariadenia neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP. Ako namietal odporca, niektoré podstatné skutkové zistenia súdu prvej inštancie nevychádzajú z dôkazov produkovaných navrhovateľkou, ale sú len osvojením si tvrdení navrhovateľky obsiahnutých v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie [§ 365 ods. 1 písm. f) CSP].

18. Odvolací súd mal za to, že z dôkazov produkovaných navrhovateľkou spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (z ktorých pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie) nemožno vyvodiť, že vzťahy medzi stranami sú dlhodobo napäté z dôvodu agresívneho správania sa odporcu pod vplyvom alkoholu, ako aj to, že navrhovateľka sa opätovne odsťahovala zo spoločnej domácnosti s odporcom na adrese C. F. XXX v auguste 2025, a to opäť z dôvodu neznesiteľného spolužitia s druhou stranou pre jeho alkoholizmus

a agresivitu. Z navrhovateľkou predloženého rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 13P/45/2021-23 zo dňa 10.12.2021 vyplýva len toľko, že týmto rozhodnutím boli maloleté deti strán I. a J. zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľky s tým,

že obidve strany ako rodičia sú oprávnené maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a odporcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu každého z maloletých detí v sume 100,- eur mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Styk odporcu s maloletými deťmi nebol upravený. Vzhľadom na skutočnosť, že účastníci uvedeného konania sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať proti nemu odvolanie, bol rozsudok vyhotovený bez odôvodnenia. Z potvrdenia Obvodného oddelenia PZ Námestovo č. ORP-P-194/NO-2024 zo dňa 11.06.2024 vyplýva len tá skutočnosť, že uvedeného dňa navrhovateľka podala na Obvodnom oddelení PZ Námestovo vysvetlenie k priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa ust. § 49 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. Z tohto potvrdenia nevyplýva, pre aký skutok sa viedlo priestupkové konanie, voči akej osobe ako osobe podozrivej/obvinenej zo spáchania priestupku a s akým výsledkom, t. j. či táto osoba bolo uznaná za vinnú zo spáchania priestupku. Pokiaľ ide o navrhovateľkou predložený záznam o podaní oznámenia vyhotovený na Obvodnom oddelení PZ č. ORP-P-425/NO-2025 zo dňa 06.09.2025, z tohto vyplýva len oznámenie navrhovateľky o priestupku podľa ust. § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., ktorého sa mal odporca podľa navrhovateľky dopustiť tým, že dňa 06.09.2025 v dobrej viere chcela s odporcom aj spolu s ich dvoma spoločnými deťmi, a preto trávili čas v K. od 10:00 hod., pričom boli v cukrárni a v E.. Odporca po celý čas však len stále riešil, prečo odišla s deťmi, prečo to tak muselo celé dopadnúť a stále dookola išiel iba svoje. Počas celého dňa jej nenadával, ani ju a ani deti fyzicky nenapadol, len jej povedal, že asi celú noc flámovala, že kde boli potom deti. Celý čas týmito slovami robil

na ňu taký psychický nátlak, ktorý jej nerobí dobre. Odporca jej často volá a aj píše, že je chorý, vymýšľa si, očierňuje ju, čo trvá asi posledné dva týždne. Už si ho aj zablokovala. Aj napriek tomu, že išlo len o tvrdenia navrhovateľky v rámci jej oznámenia o priestupku, z týchto nemožno vyvodiť záver o kvalite vzťahov medzi stranami z dôvodu alkoholizmu či agresivity odporcu.

19. Pokiaľ ide o fotografické snímky produkované navrhovateľkou spolu s doplnením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a to zachytávajúce bližšie neidentifikovateľné veci na pozemku pri rodinnom dome (o ktorých strany zhodne uviedli, že by malo ísť o nábytok) a veci nachádzajúce sa na podlahe interiéru rodinného domu, nie sú rovnako spôsobilé preukázať tvrdenia navrhovateľky o konaní odporcu zasahujúcom do duševnej integrity navrhovateľky takou intenzitou, že by to vyžadovalo zásah v podobe nariadenia neodkladného opatrenia, obzvlášť keď obidve strany sporu produkovali k skutočnostiam zobrazených na fotografických snímkach, iné skutkové tvrdenia. Pokiaľ ide o fotografickú snímku noža a plastovej bandasky, odvolací súd dospel k záveru, že bez osvedčenia určitého kontextu s inými správami od odporcu adresovaných navrhovateľke, resp. s iným konaním odporcu, takáto fotografická snímka sama o sebe (navyše ak odporca tvrdil, že ju poslal navrhovateľke omylom) nebola spôsobilá osvedčiť konanie odporcu, ktoré by mohlo byť objektívne hodnotené ako spôsobilé zasiahnuť do telesnej či duševnej integrity navrhovateľky.

20. Navrhovateľkou tvrdené konanie odporcu nebolo spôsobilé osvedčiť ani potvrdenie o invalidite a miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vytavené Sociálnou poisťovňou dňa 27.08.2024, z ktorého vyplýva len to, že zdravotný stav navrhovateľky bol na účely dôchodkovej dávky posúdený posudkovým lekárom dňa 27.08.2024 so záverom, že bola uznaná invalidnou s dátumom vzniku invalidity od 30.04.2024 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 80 %. Rovnako ani potvrdenie P. I. E., súdneho exekútora zo dňa 02.09.2025 o podaní návrhu na vykonanie exekúcie nebolo spôsobilé osvedčiť skutkové tvrdenia navrhovateľky o vyhrážkach odporcu navrhovateľke, že ju zabije či vyhodí z domu. Z tohto potvrdenia ani len nevyplývalo výkonu akého rozhodnutia sa navrhovateľka návrhom na vykonanie exekúcie domáhala. Napokon ani obsah návrhu otca na zmenu úpravy starostlivosti o maloleté deti strán sporu, či obsah odôvodnenia následného uznesenia Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/99/2025-103 zo dňa 16.10.2025 neosvedčili navrhovateľkou tvrdené konanie odporcu voči jej osobe. Z obsahu týchto listín vyplývalo len toľko, že vzťahy medzi stranami sú vážne narušené, pričom každá z nich dôvody tohto narušenia pripisuje tej druhej. Aj dôvody odchodu navrhovateľky zo spoločnej domácnosti koncom augusta 2025 a súčasnej prítomnosti polície boli stranami opisované rozdielne. Je možné konštatovať, že ani z uznesenia Okresného súdu Námestovo č. k. 7P/99/2025-103 zo dňa 16.10.2025 nevyplýva osvedčenie sporných tvrdení jednej či druhej strany sporu.

21. Pokiaľ v rámci odvolacieho konania navrhovateľka produkovala tvrdenia o konaní odporcu zo dňa 13.12.2025 spočívajúcom v zaslaní jej SMS správ, ktoré citovala vo vyjadrení k odvolaniu a pripojila ich screenshot ako dôkaz, odvolací súd na tieto skutočnosti

pri rozhodovaní prihliadať nemohol, a to vzhľadom na už zmienenú zásadu (§ 329 ods. 2 CSP), že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (v posudzovanej veci teda stav ku dňu 12.11.2025). Z tohto dôvodu odvolací súd nemohol prihliadať ani na skutočnosť, že medzi stranami došlo v konaní Okresného súdu Námestovo spis. zn. 7P/99/2025 dňa 10.12.2025 k uzavretiu rodičovskej dohody o úprave styku odporcu s maloletými deťmi strán a k jej následnému schváleniu rozsudkom Okresného súdu Námestovo vyhláseným toho istého dňa. Napokon odvolací súd neprihliadal ani

na skutočnosť, že dňa 20.11.2025 Okresný súd Banská Bystrica zastavil exekúciu

na vymoženie výživného v prospech maloletých detí strán ako oprávnených vedenú proti odporcovi ako povinnému.

22. Ak navrhovateľka v rámci odvolacieho konania produkovala za účelom osvedčenia jej tvrdenia o komplikovaných vzťahoch medzi stranami už v roku 2021 potvrdenie J. Q. B. R. S. C. zo dňa 05.12.2025, tento prostriedok procesného útoku považoval odvolací súd za neprípustnú novotu (§ 366 CSP), keďže išlo o potvrdenie skutočností z roku 2021 a navrhovateľka neuviedla žiadne dôvody, pre ktoré by bez svojej viny nemohla uplatniť tento prostriedok procesného útoku v konaní pred súdom prvej inštancie. Je zrejmé, že navrhovateľka mohla takýto dôkaz produkovať už spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Navyše v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľka tvrdila, že v roku 2021 sa zo spoločnej domácnosti s odporcom odsťahovala ku svojej matke do G. H., a nie že žiadala o sociálnu službu a ubytovanie v O.. Teda aj toto skutkové tvrdenie ako prostriedok procesného útoku (§ 149 CSP) navrhovateľka bez najmenších pochybností mohla, avšak neuplatnila v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto ani na toto skutkové tvrdenie navrhovateľky odvolací súd rovnako z dôvodu podľa ust. § 366 písm. d) CSP neprihliadal.

23. Napokon konanie odporcu javiace sa ako suicidálne, ku ktorému došlo podľa správy z psychiatrického vyšetrenia predloženého odporcom dňa 23.06.2025, považoval odvolací súd aj s ohľadom na obsah správy z psychiatrického vyšetrenia predloženej odporcom za prejav ním nezvládnutej konfliktnej situácie v partnerskom vzťahu strán sporu.

24. V nadväznosti na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že v konaní bolo nepochybne osvedčené len to, že medzi stranami existujú narušené vzájomné partnerské vzťahy, pričom táto skutočnosť bez dostatočne osvedčeného konania odporcu objektívne spôsobilého ohrozovať telesnú či duševnú integritu navrhovateľky nemohla viesť k nariadeniu neodkladného opatrenia podľa ust. § 325 ods. 2 písm. g) a h) CSP, ktoré je zásahom do práva odporcu na slobodu pohybu a pobytu a práva na ochranu súkromia a rodinného života garantovaných čl. 19 ods. 2 a čl. 23 ods. 1 Ústavy SR. Preto odvolací súd podľa ust. § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

25. O nároku na náhradu trov konania (teda či už trov konania na súde prvej inštancie či tohto odvolacieho konania) rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 a 2 v spojení s ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, a to vzhľadom na zamietnutie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu, teda na plný procesný úspech odporcu (teda plne úspešnému aj v odvolacom konaní) tak, že odporcovi proti navrhovateľke priznal nárok

na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Odporcovi však nepriznal nárok

na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, keďže mu preukázateľne žiadne trovy (majúce sa nahradit') v konaní na súde prvej inštancie nevznikli. Práve to bol dôvod, pre ktorý súd povolaný k vydaniu rozhodnutia, ktorým sa odvolacie konanie končí (odvolací súd), mohol rozhodnúť nielen o nároku na náhradu, ale už aj o nepriznaní náhrady (napriek tomu, že pri striktnom riadení sa textom v rozhodnej právnej úprave by sa mohlo zdať, že tomu tak nie je). Dvojfázové rozhodovanie o trovách konania, predpokladajúce prvé rozhodnutie súdu povolaného skončiť konanie vo veci len o nároku na náhradu a druhé až následné rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške náhrady (porovnaj § 262 ods. 1 a 2 CSP) má totiž zmysel len

pri pozitívnom vyriešení otázky nároku na náhradu, a naopak, taký zmysel nemá, ak výsledkom uvažovania o nároku na náhradu je záver o neexistencii takéhoto nároku u žiadnej zo strán sporu (u prvej preto, že ju na to neoprávňuje pre ňu nepriaznivý, či ňou zavinený výsledok konania a u druhej preto, že tu buď niet trov majúcich sa nahradit', alebo sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce nepriznanie náhrady). Presentovaný právny názor vyplýva i z uznesení Najvyššieho súdu SR spis. zn. 6Cdo/166/2016 zo dňa 26.10.2016

a spis. zn. 7Cdo/14/2018 zo dňa 28.02.2018.

26. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa

osobitného zákona [zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov].